

*mi*ÚJSÁG*nálunk*

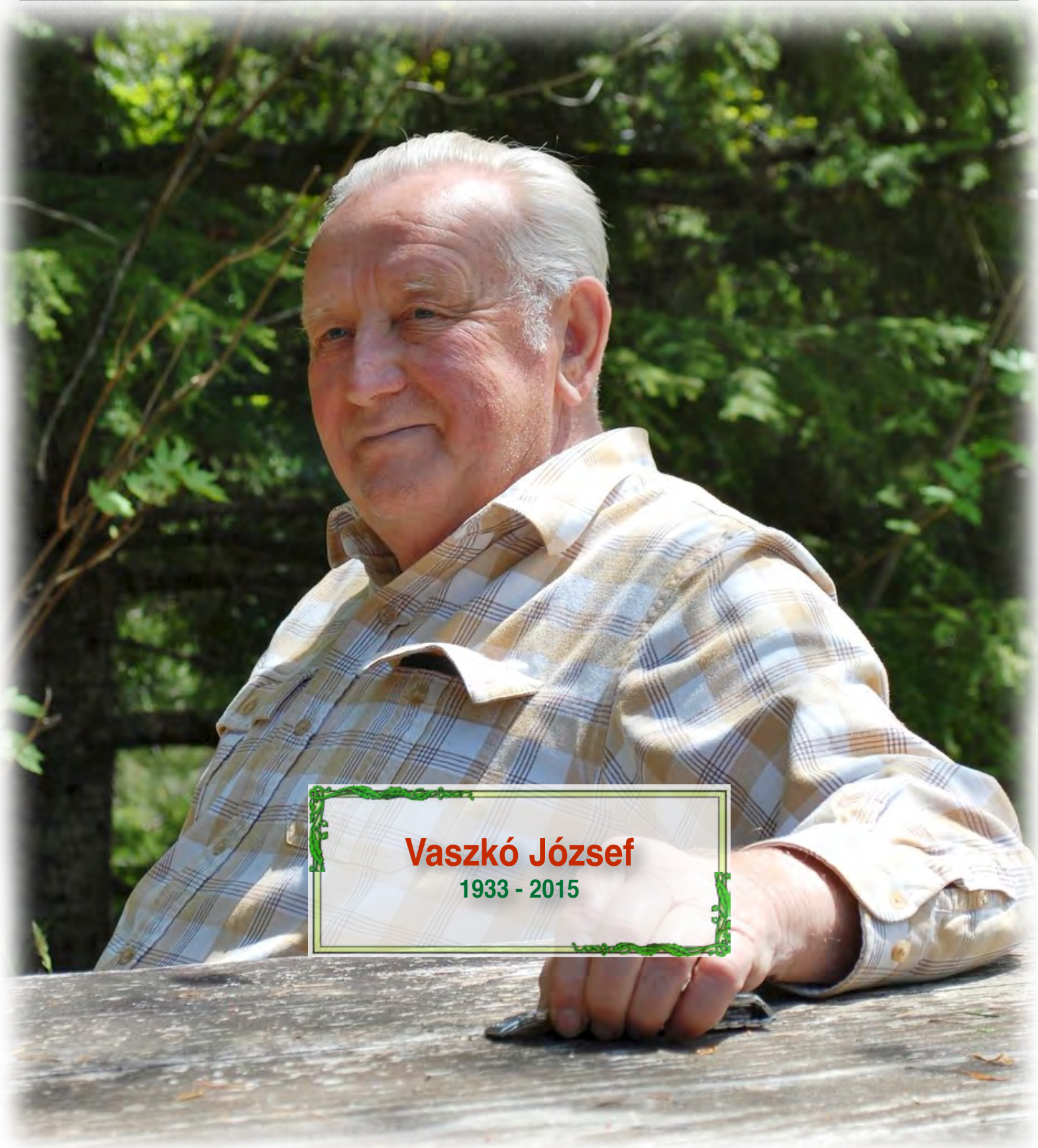

www.hungariansocietyofvictoria.org

2015 MÁRCIUS - ÁPRILIS

VICTORIAI MAGYAR TÁRSASKÖR TÁJÉKOZTATÓJA

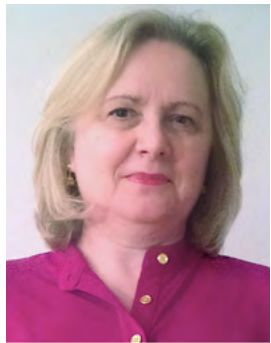
MARCH - APRIL 2015

Vaszkó József
1933 - 2015

ELNÖKI KÖSZÖNTŐ

— Vaszkó Ágnes

Kedves tagtársaim!

Klubbunk vezetősége az elmúlt két hónapban derekasan dolgozott.

Februárban egy rendkívüli élményben volt mindenkinek része. A Kodály est, egy olyan

rendezvény volt, amely a magyar zenei kultúrát mutatta be a kanadai közönségnek. Erre jogos büszkeséggel gondolhatunk. Köszönet minden rendezőnek.

Márciusban újra vendégül láttuk a Rajkó zenekart, két énekessel, ezúttal egy Operett Gálával léptek fel. Csak sajnálni tudom, hogy nem lehettem ott. Engem az élet más feladatok elé állított az elmúlt hónapokban.

A vezetőség sok szervezési feladattal állt szembe. Hiszen az említett műsorokon kívül, szervezni kellett az évi közgyűlést is. Itt szeretném megköszönni Szy Juditnak a sok önfeláldozó munkát. Az elmúlt hónapokban ő volt a program szervező, elnök és pénztáros. Rendkívül hálás vagyok neki. Ezenkívül számomra ő volt a barát, aki jött társalogni az édesapámmal, amikor szükségem volt rá, meg a pót anya, akinek el tudtam sírni a bánatomat. Juditkám, a jó Isten tartson meg sokáig!

Had ragadjam meg az alkalmat, és megköszönjem mindenkinek, aki egy szóra jött segíteni nekem. Nem merek neveket sorolni, mert félek kihagyni valakit. Még egyszer megtanított az élet, hogy az emberek jók, és mi valóban egy nagy család vagyunk. Ha baj van, minden félreértés háttérbe szorul. A régi, vélt vagy valódi sértődések nem sokat számítanak, ha az ember szembe néz a végső elmúlással.

Az élet megy tovább. Újra itt a tavasz, és én szeretettel kívánok mindenkinek kellemes Húsvéti ünnepeket és minden hölgynek boldog Anyák napját! ❖

Tartalom

Elnöki köszöntő.....	2
Búcsúzunk Józsitól.....	3
Grandfather.....	4
Sikeres Programok	6
Következő filmvetítés	9
The Third Eye... ..	10
Hazai hírek néhány sorban..	12
Hatásos gyógyszerek	12

XXXVIII. ÉVFOLYAM/VOLUME

Felelős Kiadó/Publisher:
VICTORIAI MAGYAR TÁRSASKÖR
Hungarian Society of Victoria
476 Bay St. Victoria, BC. V8T 5H2

Elnök/President:
Vaszkó Ágnes

Ideiglenes Főszerkesztő/Interim Editor-in-Chief:
Nagy Zoltán (Kor Gable)

Rovatvezető/Columnist:
Benedek Viktor

Műszaki Szerkesztő/Technical Editor:
Nagy Zoltán (Kor Gable)

Kiadás/Publication:
Kéthavonta/Every two months

■ Nagy Zoltán

Búcsúunk Józsitól Farewell to Joe

Szomorú szívvel búcsúunk egyik legkedveltebb tagunktól, az újságunk főszerkesztőjétől, Vaszkó Józsitól. Ő elment, de az öröksége, ez a hírlap, marad. Mint ideiglenes főszerkesztő, ígérem, hogy tovább viszem ezt a hagyományt a legjobb tudásommal.

Szerencsére nem vagyok egyedül. Szeretném elismerni és meghálálni mindazoknak a segítségét, akik fáradhatatlanul dolgoznak a színpalak mögött a hírlapunk érdekében, hogy a tartalom is legyen olyan jó mint a lapunk kinézése.

Józsini kívül, aki szakmája szerint újságíró volt, van egy aktív kis szerkesztői és lektoráló bizottság: Sörös Tina, Szarka Marika, Szy Judit, Székely Imre, és végül, de nem utolsósorban, Butz István, akik szorgalmasan kicsiszolják a cikkekből a helyesírási hibákat. Persze az utolsó szó mindig a vezetőségé volt, amely éppen olyan odaadással gondoskodik az újságunkról mint az Ági apukája.

Az én szerény hozzájárulásom nagyrészt a lapunk kinézése és elrendezése. Mivel az én magyar nyelvtudásom, csak két elemi osztályból áll, az újságunk irodalmi részét rábízom nálam hozzáértőbb tagtársaimra.

Mindenkinek a hozzájárulásával lett ez az újság ilyen jó, és tovább is így fogunk lépést tartani a munkával.

Kérem kedves olvasóinkat, hogy írjanak nekünk bármikor bármiről, ami érdekes vagy hírértékű. Ez a mi kis újságunk amit mi írunk magunkról magunknak. Továbbra is tegyük érdeklődéskeltővé! Elérhetőek vagyunk a honlapunk [Infó oldalán](#). Köszönöm szépen. ❖

It is with sad hearts that we bid farewell to one of one most beloved members, Joseph Vasko, founder and editor-in-chief of this publication. He is gone now, but his legacy, this newsletter, remains. As interim editor-in-chief, I pledge to continue this tradition to the best of my knowledge and ability.

Fortunately, I am not alone. I must, at this juncture, acknowledge the help of – and extend my gratitude to – all those who have worked tirelessly behind the scenes to make the content of this newsletter as good as its appearance.

Beside Joe, who was a journalist by profession, we have an active editorial and proofreading committee: Tina Soros, Mary Szarka, Judit Szy, Imre Szekely, and last but not least, Steven Butz. Together they polish every article to grammatical correctness. The final word, of course, is always that of our Executive Board of Directors, whose members are as dedicated to this publication as Joe was.

My own humble contribution is largely the design and the layout of the paper. Having had only two elementary grades in Hungary before leaving as a refugee in 1956, our paper's literary content was best left in other, more capable hands. It is with their help that this newsletter has become so good, and with their continued help it will continue to remain so.

That being said, I invite you, our esteemed readers, to write to us anytime about anything that is interesting or newsworthy. This newsletter is by us, about us, for us! Let's keep it exciting! We are reachable via the Newsletter tab on our [Info Page](#). Thank you. ❖

■ Victor Lezu

Grandfather

My grandfather was a man of many talents and many accomplishments and touched a lot of people's lives in different ways. Through his wisdom and wit he

has bettered all our lives and made us better people. He meant a great deal to many people, but for me in particular he played an enormous role in shaping my life.

It could not have been easy for him. My mom and I arrived here in December of 1995. We came to an unfamiliar land: my mom fresh out of a divorce with me in tow - a 16 year old teenager with everything that a 16 year old teenager comes with. Some of you who have children or grandchildren of that age know exactly what I mean by that. I knew EVERYTHING and had an attitude to go along with all that "knowledge". I liked to listen to loud modern music, stay out late without letting anyone know where I was or what I was doing, and I liked to do all the other things every teenager does. Imagine getting saddled with that as you enter retirement.

But Grandfather took this head on and provided me with invaluable guidance and

taught me what I needed to know to face this crazy world. Mostly, he taught me that all that "knowledge" I thought I had didn't amount to much in the real world.

Joe has been the father figure in my life since I was 16. He never pretended to be my father, but he was there when I needed him with advice, a kind word or a stern warning. He taught me how to think critically. He taught me how to both have a respect for authority and at the same time question it and hold it accountable.

There are many wonderful experiences that we went through together. Going on hunting trips, fishing, building things in his garage with his impressive arsenal of tools and gadgets. To recount all these experiences would take years. I've always told my wife about Grandpa, Mom and I making our own homemade sausages here at their house in Victoria. It was, as many things were with him around, not a chore but a fun family activity. There would be

some music playing in the background, always plenty of wine around and we'd roll up sleeves and make everything by hand, while joking and laughing.

Another great gift Grandfather has given me is sharing his passion for science and technology. We spent many hours in his garage [again with jazz in the background and wine or beer

in hand] discussing everything from bubbles in beer to women and quantum physics. Although, to be honest, by the time we got to the quantum physics part there were strangely a lot of empty beer and wine bottles around. It's no wonder we solved all the world's problems together only to wake up the next day to having no memory of what those brilliant solutions were.

Science tells us that the heavy elements like iron, magnesium and carbon currently present in all of us have formed in the cores of stars under immense pressures billions of years ago. The stars then exploded and distributed these elements throughout the cosmos for them to one day combine and form everything around us - you and me

and everyone else. The crazy part is that the iron particles in your right hand probably came from a completely different star than the ones in your left hand. What gives me peace in this time of sadness is the knowledge that whatever amazing stardust came together and formed Joe

is still with us and will always be part of this world. According to the first law of thermodynamics - no energy gets created in the universe, and none is destroyed. Scientists have measured precisely the

conservation of energy and found it accurate, verifiable and consistent across space and time. According to the law of the conservation of energy, not a bit of Joe is gone. His particles have simply become less orderly. ❖

Weöres Sándor: Buba éneke

Ó, ha cinke volnék,
útra kelnék,
hömpölygő sugárban
énekelnék –
minden este
morzsára, buzára
visszaszállnék
anyám ablakára.

Ó, ha szellő volnék,
mindig fújnék,
minden bő kabátba
belebújnék –
nyári éjen,
fehér holdsütésben
elcsitulnék
jó anyám ölében.

Ó, ha csillag volnék
kerek égen,
csorogna a földre
sárga fényem –
jaj, de onnan
vissza sose járnék,
anyám nélkül
mindig sírdogálnék.

Sok szeretettel kívánunk minden hölgynek boldog Anyák Napját!

■ Szy Judit

Sikeres Programok

Február nagyon mozgalmas volt. A BC Kodály Society Victoriában rendezett egy két napos konferenciát, amelyre a klubunkat kérte meg egy magyaros, műsoros vacsora megrendezésére. Az esemény rengeteg előkészítéssel, egyeztetéssel és telefonálással járt. A műsorban fellépett a Vancouver Island Chamber Choir 20 tagú énekkara. Kodály és Bárdos műveket adtak elő szinte tökéletes magyar kiejtéssel. A Búza- virág táncegyüttes a Magyar iskola apróságaival kibővítve lépett fel, szintén nagy sikerrel. A Kövér Kati által készített nagyon finom töltött káposzta, mákos és diós beigli is osztatlan sikert aratott. Valamint a klub

■ A Vancouver Island Chamber Choir 20 tagú énekkara.

lelkes asszonyai által készített pogácsák, amik az asztalon várták a vendégeket, amiért itt mondok köszönetet. A bárban finom magyar borokat vehettek a vendégek. Nagyon sok elismerést és köszönetet kaptunk. Ötvenhét vacsora vendég volt és műsor idején a szereplőkkel együtt 100 körül nyüzsögtünk a teremben.

Közben eredeti tervunktől eltérően mégis úgy döntöttünk, hogy fogadjuk a Vancou-

ver Szigeten tartózkodó és két szabad estével rendelkező Rajkó zenekart és két énekesüket március 6.-án. Vacsora készítésére már nem volt lehetőség, így előadás formájában hirdettük meg az Operett Gálát. Zoli nagyon szép plakátot és jegyeket készített és az előadást Victoria minden lehetséges fórumán meghirdettük. 51-en jöttünk össze és egy nagyon nívós, hangulatos előadásban volt részünk. Tagjainkon kívül vol-

■ Kővér Kati a finom étellel.

■ A Búzavirág gyermek táncegyüttes

És végül, jött a köszönet...

Dear Judit, Kati and the Hungarian Cultural Society of Victoria,
 Thank you so much for your gifts of talent and time to make you made my day!
 this evening possible!
 It helped make our Kodály conference a great success.
 sincerely,
 BC Kodály Society Board

Hello Judit,
 Thank you very much for all of your help with this concert. It was a great success!
 Our cheque can be made out to the Vancouver Island Chamber Choir at my address:
 Kristen Birley
 4274 Eastridge Crescent
 Victoria, B.C.
 V8Z 6B6
 Thanks again for a fantastic event!
 We were honoured to be a part of it!
 Have a great weekend,
 Kristen

Minden tagtársunknak és családjaiknak kívánunk kellemes Húsvéti Ünnepeket!

Hi Vickie, Judit & Kati,

What a wonderful time we all had at the Hungarian Fare event on Friday night! The dinner was delicious, unique, & ample - a tribute to Kati and the others who helped. Judit was the perfect hostess, too. I've attached a few photos below.

We're so glad that the children were able to participate (and surprised that they were still there to dance with us at the end!). The adult dancers displayed a wide variety of steps and dances with great vigor & enjoyment. The "flavours" of Hungary were everywhere!

The choir delighted us with works by Kodály and Bárdos, and it was fun watching the reactions of Hungarian-speaking audience members, too. Please let your Buzavirág and Society members know that the Vancouver Island Chamber Choir will be performing those works again on a concert of European music on May 2, 3, & 5, in case any would like to attend or recommend it to others. You'll find information here:

<http://www.vancouverislandchamberchoir.com/>

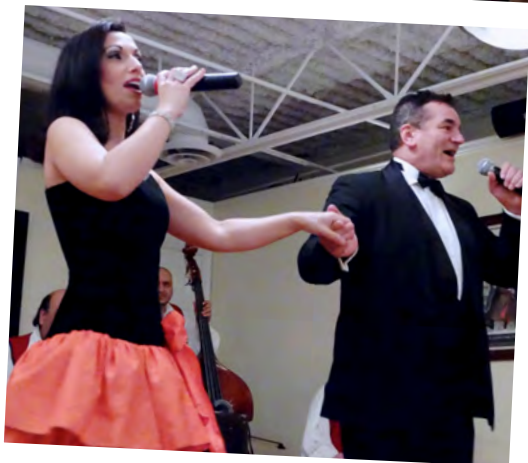
<http://www.vancouverislandchamberchoir.com/upcoming-events>

Thanks once again for agreeing to participate in this very special event!

Connie
Connie Foss More, Past President
Kodály Society of Canada

■ Gyerekek részt vettek a táncban és a Vancouver Island Chamber Choir fejezte be az estét.

■ A Rajkó zenekar sikeres operett gálát adott elő két kitűnő énekessel.

Következő filmvetítés

2015. április 12-én a klubban.

■ Szy Judit

Szinbád, Krudy Gyula novellái alapján készült film, Latinovits Zoltán főszereplésével.

Nagy Zoltán – The Third Eye...

The Afterlife...

THE QUINTESSENTIAL MYSTERY OF ALL TIME

Part I – This side of the Other Side.

In this article, I wish to share what I have learned and experienced on my own spiritual journey hoping that it will bring some measure of solace to all who have recently lost a loved one.

Those who know me are aware that I have chosen [shamanism](#) as my spiritual path in life – similar in certain ways to the Hungarians [Táltos](#) Tradition. Shamanism is not a “religion” *per sé*, but rather a “spiritual tradition” that predates religion.

What is the difference, you may ask?

Religion is largely about *believing* in spiritual realities, such as the afterlife, but knowing very little about it. Shamanism is more about *experiencing* spiritual realities, and, surprisingly, *knowing* quite a bit about it! One is more akin to *theory* while the other, to *practice*.

The world is full of beliefs, but in the end, what we believe – or not believe – won't matter because it doesn't change reality. Ultimately, it is what we *know* that will give us the certitude we crave.

As we move closer to the sunset of our lives, the question of “What's next?” becomes ever more prominent – especially as friends and loved ones depart. Such events are filled with deep sorrow, confusion and bewilderment for those left behind. At such times, all that we hold dear, become empty as we question the very meaning and purpose of life.

Spiritual realities are very different from the material verities of our every day existence, and unless one has had a “spiritual experience,” one may try to imagine it, but will have no actual knowledge of it. One of those realities is the “crossover” into the next life.

What happens to us when we drop this mortal coil? Where do we go when we depart this world? Will we continue to exist in another form or is it the end of it all? Some believe we go to one of two places – Heaven or Hell. Others believe we come back in another form, as a human or as an animal. Still more believe that we are absorbed into a nebulous amorphous cosmic soup where consciousness, identity, individuality, *et al*, are melted into a sort of nihilist nothingness.

Some beliefs, like Dante's Inferno, are downright frightening. The mind of man can imagine the wildest scenarios that are utterly unreal, vain, fanciful or downright delusional – and that is how innumerable dogmas and superstitions were born. They petrify the hearts and minds of humanity and cripple the realization our inherent human and divine potential.

Enter the *shaman*.

By definition, a shaman is a *conduit* between the material and spiritual world – a “go between” or *messenger*. They are able to sense and communicate with the spirits of those who have “crossed over.” Furthermore, they are able to communicate with beings of a higher order (spiritual helpers), which religion calls angels and other such divine beings.

So how do shamans view the Afterlife, and how different is that from our religious doctrines?

In a word: very!

To begin with, the Afterlife is *not* what most religions teach. Shamans maintain that “heaven” and “hell” are not “places,” as such, but *states* or *conditions* of being. For example: when one is joyous, filled with love and happiness; we can say one is in heaven. Conversely,

when one is miserable, empty, void of purpose or meaning, suffering in pain and agony, we can say one is in hell. Such are “states” and “conditions,” *not* places.

Nor does one have to die in order to be in either. So if these “states” can be experienced here and now, in *this* life, then the question still remains: what is the nature of the Afterlife?

No one knows. After all, no one has ever come back to tell us about it – or have they?

Believe it or not, the answer is yes!

Oddly enough, some of the freshest and most heart-warming discoveries confirming the age old beliefs of shamans and blowing away many dogmas and superstitions, come *not* from religion, but from science!

Case in point is the “near death experience” (the [NDE](#)). As medical practice has now reached the point where we can resuscitate people from “clinical death,” we have stumbled upon a whole new vista of spiritual experience hitherto unknown to man – and getting a very fascinating glimpse into a world that until now we have only blindly believed in.

The classic scenario is as follows: a patient dies on the operating table; is declared dead; then some considerable time later, inexplicably comes back to life either through resuscitation or spontaneously with no help from doctors; and tells an unbelievable tale of a journey into another world.

First, one leaves one’s body, often seeing it from an outside perspective and hearing conversations that are taking place in his presence. Next, one goes through a long dark tunnel with a bright light at the far end, then emerges into a brilliant world of light. At some point, one comes face to face with a brilliant dazzling Being of Light that radiates pure unconditional love, compassion and non-judging acceptance that is described by all as divine. One is overwhelmed with emotion, and although the Being is said to be much brighter than the sun, the Light does not hurt the viewer’s vision.

Coming back to life from such an experience, one tries to describe it to whoever will listen, but finds words

wholly inadequate in communicating the ineffability of it all. Those hearing it, having never experienced anything like it, have no point of reference and can’t grasp it. So they conclude that the patient hallucinated it; that it must have been the side effect of anesthesia or the chaotic firings of a dying brain.

That might be tenable if it wasn’t for the fact that diverse people across racial, national and religious lines all report a remarkably similar NDE. There are common elements that hold true across the board in all belief systems – even with non-believers.

The near death experience contradicts many of the doctrines of religion while it confirms the traditional long-standing shamanic and mystical beliefs. The Being of Light is known in other traditions as a Guardian Angel or a Spirit Guide. Regardless of the name we give it, those who have *experienced* this Being all state that they didn’t want to come back into this pain-filled world again, but did so either because of unfinished business or because they were sent back by the Light.

In all cases, their life is irrevocably changed – and always for the better. One gets a second chance, loses all fear of death and lives the rest of one’s life with steadfast assurance and in greater service to all.

So why do we fear death? Why do we grieve when a loved one crosses over into what from all indications seems to be a much better life?

We grieve because we don’t know what’s on the Other Side. The Afterlife is veiled to us – and for good reason, which I will cover in Part II. We also grieve because we, who are left behind, experience a “loss” factor due to our emotional attachment. We feel it as a tragedy and see it as a misfortune. But is it?

Shamans maintain that the departed are always with us – only we can’t see or sense them because most of us, being immersed in material reality, have not developed our spiritual senses. Shamans have, and therefore can “see” them easily and naturally... ❖

In Part II, we will look at the Other Side from the other side.

Hazai hírek néhány sorban

Budapest belvárosa tele van nagy túlélő műhelyekkel. Akadnak 100 évesnél öregebb cégek is, őrzik még itt-ott kihaló szakmák titkait is. Videóriport. Digitális térkép készült a főváros központjában fellelhető kisiparosokról. A Design Terminal egyetemi hallgatókkal közös kutatása eredményeként eddig több mint 200 cég került be egy adatbázisba, de bárki javasolhat esetleg kimaradt műhelyeket.

Egészen különleges szakmák mesterei is fellelhetők itt. Meglátogattunk mi is párat, így az egyetlen babajavitót és harisnyaszemfelszedőt, egy kardkészítőt, régi-régi műköszörűs műhelyt és porcelánjavítót. Van, akiben fel sem merült, hogy mást tanuljon, más mást tanult, mégis ez lett a megélhetése. Egy közös van bennük, a szakma szerelme.

Gyógyítható lehet a sugárbetegség. Tigyi Gábor kutatóorvos és csoportja olyan hatóanyagot fejlesztett ki, amely napokkal a sugárhatás után is képes hatékonyan kezelni a sugárbetegséget. Ha embereknél is beválik a szer, fellélegezhetnek az atombalesetek áldozatai. A szer biztonságosabbá teheti az atomenergia felhasználását és a rák gyógyítását célzó sugárterápiát,

sőt a jövő űrhajósait is megvédheti a hosszú bolygóközi utazásokon. A Tennessee-i Egyetem Egészségtudományi Centrum (UTHSC) Élettudományi Intézete kutató-csoportjának tanulmánya a rangos Chemistry & Biology című szaklap aktuális számában jelent meg.

Rengeteg olyan hely van az országban, ahol egyszerűen nincs gyógyszerári ügyelet. A szakszövetség új rendszer bevezetését sürgeti. Félmillióan élnek abban a 23 járásban, ahol nem működik gyógyszerári ügyelet – írja a Magyar Nemzet az ÁNTSZ és a Hálózati Gyógyszertárak Szövetségének adatai alapján.

A szövetség elnöke a lapnak elmondta: a januári helyzet szerint Bács-Kiskun, Nógrád, Somogy és Vas megyében csak egy-egy járásban van ügyelet, a legjobban ellátott terület Pest megye. Szolnokon 23, Sopronban 17, Győrben 16 gyógyszerár ügyel váltva, míg Budapesten 17 állandó ügyeletetes patika van.

A szakember szerint a rendszer egyenlőtlen, sem az emberek, sem a gyógyszerészek érdekét nem szolgálja. A szövetség ezért új, területi és szolgáltatásalapú sürgősségi gyógyszerellátásról szóló javaslatot dolgozott ki.

Hatásos gyógyszerek

Az utóbbi időben sokan lebetegedtek egy kegyetlen vírussal. Ez kezdődött hányással, utána legyöngüléssel, lázzal és csökkent étvágygal. Aztán elindult a köhögés, ami nem hagyta az embert aludni, és hiába köhögött, nem szakadt fel a lerakódás a mellkasban.

A televízió a hírekben közölte, hogy ez egy új vírus, ami ellen sem-

mi gyógyszer nem működik. Az évi "flu shot" is haszontalan. Én viszont felfedeztem két gyógyszert, ami igazán használ. Az egyik a [Buckley's Complete](#) cough syrup, a másik a [Natural Factors Anti-Viral Herbal Tincture](#). Az első nem kellemes, de azonnal megnyugtatja a torkot és megszünteti a köhögést – így az ember eltud aludni. A másíknak

kellemes az íze, viszont lassabban működik, mert ez a szervezet ellenállását emeli és erősíti.

Állítólag, ez a járvány hat héttől három hónapig tud egy embert kínozni, de ezzel a két gyógyszerrel egy pár héten belül jobban van. Persze aki fiatalabb és erősebb, gyorsabban gyógyul...

— Nagy Zoltán.